

fiat, modo fiat. Et cum verbo jam ibam in placitum, jam pene faciebam, et non faciebam: nec relabebar tamen in pristina, sed de proximo stabam, et respirabam, et item conabar, et paulo minus ibi eram, et paulo minus jam, jamque attingebam, et tenebam, et non ibi eram, nec attingebam, nec tenebam, haesitans mori morti, et vitae vivere: plusque in me valebat deterius inolitum, quam melius insolitum: punctumque ipsum temporis, quo aliud futurus eram, quanto propius admovebatur, tanto ampliorem incutiebat horrorem, sed non recutiebat retro, nec avertebat, sed suspendebat. Retinebant me nugae nugarum, et vanitates vanitatum, antiquae amicae meae, et succutiebant vestem meam carneam, et submurmurabant: Dimittisne nos? Et a momento isto non erimus tecum ultra in aeternum, et a momento isto non tibi licebit hoc, et illud ultra in aeternum? Et quae suggerebant in eo, quod dixi hoc, et illud, quae suggerebant, Deus meus, avertat ab anima servi tui misericordia tua. Quas sordes suggerebant? quae dedecora? Et audiebam eas jam longe minus, quam dimidius, non tanquam libere contradicentes, eundo in obviam, sed veluti a dorso mussitantes, et discedentem quasi furtim vellicantes, ut respicerem: retardabant tamen me cunctantem abripere, atque excutere ab eis, et transilire, quo vocabar, cum diceret mihi consuetudo violenta. Putasne sine istis poteris? Sed jam tepidissime hoc dicebat. Aperiebatur enim ab ea parte, qua intenderam faciem, et quo transire trepidabam, casta dignitas continentiae, serena, et non dissolute hilaris, honeste blandiens, ut venirem, neque dubitarem, et extendens ad me suscipiendum, et amplectendum pias manus plenas gregibus bonorum exemplorum. Ibi tot pueri, et puellae, ibi juvenus multa, et omnis aetas, et graves viduae, et virgines anus, et in omnibus ipsa continentia nequaquam sterilis, sed fecunda mater filiorum gaudiorum de marito te, Domine. Et irridebat me irrisione exhortatoria, quasi